

Rejsning som betingelse for opnåelse af 1. pr. i kvalitetsklasse

Den i overskriften nævnte problematik er nu rejst i ny sammenhæng, nemlig om kravet om rejsning tillige skal gælde – helt eller modificeret – som betingelse for opnåelse af 01. pr. i UK!!

Den grundlæggende drøftelse herom havde vi for vel omkring 25-30 år siden.

Indtil da var gennemført rejsning ikke en absolut forudsætning for opnåelse af 1. pr. i AK eller for den sags skyld som betingelse for en placering i VK.

Rejsning skulle vises, *hvis situationen gav anledning til det*, men da der "på bjerget" var flertal for at indføre reglen blev den en af mange tilføjelser til FMR og rejsning af fugl blev derefter en betingelse for opnåelse af 1. pr. AK.

Rejste den stående hund ikke sin fugl, kunne den i bedste fald "kun" opnå 2. pr. AK.

Jeg har personligt aldrig kunne se logikken i denne regel. – Ikke fordi jeg har den holdning, at rejsning ikke er en væsentlig del af det man må kunne forlange af en stående hund. – Det er under mange forhold vigtigt at vore hunde kan bringe fugl for bøssen ved en kontant/frisk rejsning – en stående hund, der nægter at rejse eller er en treven rejser, har ikke den jagtlige værdi man med rette kan stille krav til en jagthund, der måske tillige ønskes anvendt i avlen.

Men gælder det til ex. ikke også **sekundering** og **eftergang af hårvildt**??

Det er ikke - indtil videre – en betingelse, at en hund, der skal tildeles en 1. pr åben klasse **SKAL** vise sekundering eller **SKAL** vise, at den respekterer hårvildt. – Hvorfor har man så lige har pillet rejsning ud som en særlig afgørende faktor i vurderingen af præmiegraden??

Tja, det har jeg aldrig helt forstået og heller aldrig hørt nogen overbevisende argumentation til støtte for.

Lad mig gøre min holdning helt klar: en hund, der ikke viser rejsning *når situationen kræver det*, bør aldrig kunne præmieres i AK eller placeres i VK.

Lad så den gældende regel passere, men at gøre reglen til et krav i UK er efter min opfattelse ikke hensigtsmæssig/velovervejet - tværtimod!!

Når jeg abonnerer på det synspunkt skyldes det først og fremmest, at kravene til unghundene i forvejen er ganske høje og vil, med den foreslåede/anbefalede ændring af reglerne, blive skærpet ganske væsentligt i en periode af den unge hunds liv, hvor man efter min opfattelse bør gå varsomt frem med dressuren – ikke mindst overfor fugl.

Man risikerer at ødelægge mere end man gavner, hvis den unge hund presses for hårdt i en periode, hvor den unge hund er følsom og hvor mange andre discipliner i forvejen skal "lægges ind i hunden".

Det er min erfaring, at for høje krav til den unge hund vil kunne påvirke unghunden i negativ retning i resten af hundens liv.

Der er nok en vis kerne af sandhed i udsagnet om, at den del af derbyårgangen, der gør sig særligt godt bemærket sjældent ses gøre sig gældende efter derbytiden.

Underforstået: de hunde, der op mod de store unghundeprøver, Derby, UKK mm., bliver for voldsomt pacet frem på et tidspunkt, hvor de mentalt ikke er udviklede til at tage imod dressuren, risikerer at de naturlige anlæg har tager varig skade.

Man forventer vel heller ikke af vore børn, at de skal være udviklede til at tage en studentereksamen som 10-årige!!

Allerhelst så jeg personligt en generel regel om, at de ovenfor nævnte grundlæggende discipliner (rejsning, sekundering, respekt for løbende vildt) kun bliver vurderet når situationen tilsiger det, altså som det var i "gamle dage"!!

Det er iøvrigt ikke mit indtryk, at indførslen af rejsningsreglen har ført med sig, at vore hunde i almindelighed er blevet bedre rejsere end de var inden ændringen blev en del af FMR.

Der er, som der altid har været, friske rejsere, trevne rejsere og så er der et fåtal, der helt nægter at rejse og endelig er der forskellige variationer over disse temaer som fx ringning af fugl og bevidst forbigang af fugl under rejsning ("Blinkere").

Endelig vil jeg, når jeg nu er kommet i "blækhuset", problematisere den rejsning, som man undertiden ser praktiseret, nemlig den, at hunden opnår stand på langt hold, fx af en flok høns på stub.

Ved rejseordre springer hunden i fuld galop en 10-15 meter frem og rejser flokken, der ligger yderligere 20-25 meter fremme.

Denne situation berømmes og bedømmes ofte som et udtryk for en særlig god rejsning!! (og tilskuerne klapper begejstrede!!). Indrømmet: det ser flot ud, men....

Da føreren af hunden imidlertid ikke har en Kinamands chance for at fælde en fugl i den beskrevne situation, er der efter min opfattelse ikke tale om en jagtbar situation og situationen bør ikke tælle som præmiegivende – tværtimod bør den vurderes negativt, trække ned/udelukke videre afprøvning på samme måde som andre mangler ved rejsningen.

Da mine skriftlige indlæg undertiden bliver beskrevet som de rene "juristerier" *) (og det er afgjort ikke er ikke positivt ment), skal jeg hermed overlade Jer endnu et af mine "Juristerier", dog med et (spinkelt!) håb om en saglig modtagelse og som et, blandt sikkert mange, andre synspunkter i dette anliggende.

Assens april 2023.

Jens Bang

*)

JURISTERI: (ifl. Den Danske Ordbog m. fl.):

(nedsættende): det at fordybe sig (unødigt) i juridiske spidsfindigheder - spidsfindig Brug af Lovkyndighed; eensidig Betragtning fra en blot juridisk Side; Lovtrækkeri; hårdkløverisk fremhævelse af lovens formelle betydning; paragrafrytteri;

ds.